

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 204 /ນຍ

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ກົດໝາຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນໍ້າ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບ ເລກທີ 01/95, ລົງວັນທີ 8 ມີນາ 1995, ມາດຕາ 13, ວັກ 7;

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນໍ້າ ສະບັບເລກທີ 02-96/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ຕຸລາ 1996;

- ອີງຕາມ ມະຕິຕົກລົງ ຂອງ ກອງປະຊຸມ ລັດຖະບານ ປະຈຳເດືອນ ທັນວາ ຄັ້ງວັນທີ 25 - 26 ທັນວາ 2000 ສະບັບເລກທີ 28 / ນຍ, ລົງວັນທີ 5 ມັງກອນ 2001;

- ອີງຕາມ ການສະເໜີ ຂອງ ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນໍ້າ, ສະບັບ ເລກທີ 44 / ຄປ ຊນ-ສນຍ, ລົງວັນທີ 29 ສິງຫາ 2001.

ນາຍົກ ລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຄວາມສໍາຄັນ ຂອງ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນໍ້າ

1. ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນໍ້າ ແມ່ນ ມີຄວາມສໍາຄັນ ຕໍ່ ພື້ນຖານ ການດໍາລົງຊີວິດ ຂອງ ຄົນເຮົາ, ຕໍ່ ການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຂອງ ຊາດ ແລະ ຕໍ່ ລະບົບນິເວດວິທະຍາ. ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນປະເທດໜຶ່ງ ທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດ ທາງດ້ານ ຊັບພະຍາກອນ ທໍາມະຊາດ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນໍ້າ ຢູ່ ໃນ ພາກພື້ນ ອາຊີ ອາຄະເນ, ຊັບພະຍາກອນ ດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສ້າງເງື່ອນໄຂ

ອັນສະດວກ ໃຫ້ແກ່ ການດຳລົງຊີວິດ ຂອງ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ເປັນທ່າແຮງ ອັນສຳຄັນ ຕໍ່ ການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຂອງ ປະເທດ.

2. ປະຊາຊົນລາວ ທຸກຄົນ ມີພາລະໜ້າທີ່ ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫຼ່ງນໍ້າ ໃຫ້ຄົງຕົວ ຕະຫຼອດໄປ. ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທຸກຂັ້ນ ມີພາລະໜ້າທີ່ ຈັດຕັ້ງ, ປຸກລະດົມ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ແກ່ ປະຊາຊົນ ທຸກຖ້ວນໜ້າ ຮູ້ ໄດ້ ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ປະກອບສ່ວນ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫຼ່ງນໍ້າ ໃຫ້ຄົງຕົວ ຕະຫຼອດໄປ.

ມາດຕາ 2. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ວາງອອກ ເພື່ອ ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫ່ງນໍ້າ, ກຳນົດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງ ກະຊວງ ແລະ ອົງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ, ລວມທັງ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ລະອຽດ ໃນ ການຄຸ້ມຄອງ, ຂຸດຄົ້ນ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫ່ງນໍ້າ ແນໃສ່ ເຮັດໃຫ້ ວຽກງານ ດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ, ສອດຄ່ອງ ກັບ ແຜນ ພັດທະນາ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ, ປະກອບສ່ວນ ໃນ ການຂະຫຍາຍ ການຜະລິດ, ຍົກລະດັບ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫ່ງນໍ້າ ໃຫ້ຄົງຕົວຕະຫຼອດໄປ.

ມາດຕາ 3. ອົງການ ຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບ ນໍ້າ

ກະຊວງ, ອົງການ ທີ່ມີໜ້າທີ່ ຮັບຜິດຊອບ ວຽກງານ ຄຸ້ມຄອງ ການຂຸດຄົ້ນ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫ່ງນໍ້າ ມີຄື:

1. ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີໜ້າທີ່ ຄຸ້ມຄອງ ການຂຸດຄົ້ນ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫ່ງນໍ້າ ໃນ ຂະແໜງການ ກະສິກຳ, ກັນ ແລະ ຕ້ານ ໂພນ້ຳຖ້ວມ ໃນ ເຂດ ກະສິກຳ, ສຳຫລວດ, ເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ ອຸຕຸນິຍົມ - ອຸທິກກະສາດ ໃນ ແມ່ນ້ຳຂອງ, ສາຂາ ແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ແມ່ນ້ຳ ອື່ນໆ ແລະ ສຳຫລວດຂຶ້ນບັນຊີ ແຫ່ງນໍ້າ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າ ເພື່ອ ຮັບໃຊ້ ຂະແໜງການ ແລະ ວຽກງານ ສັງຄົມ;
2. ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກ່ຮ້າງ ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ການຂຸດຄົ້ນ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫ່ງນໍ້າ ໃນ ຂະແໜງການ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ; ປ້ອງກັນ ຕະຜົ່ງເຈື່ອນ, ການລະບາຍນໍ້າ, ກັນ ແລະ ຕ້ານ ໂພນ້ຳຖ້ວມໃນ ຕົວເມືອງ, ນໍ້າປະປາ, ພ້ອມທັງ ມີໜ້າທີ່ ສຳຫລວດ, ເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ ອຸທິກກະສາດ ແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ສາຂາ ເພື່ອ ຮັບໃຊ້ ວຽກງານ ການເດີນເຮືອ;
3. ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ມີໜ້າທີ່ ຄຸ້ມຄອງ ການຂຸດຄົ້ນ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫ່ງນໍ້າໃນ ຂະແໜງການ ໂຟຟ້າ, ອຸດສາຫະກຳ, ບໍ່ແຮ່ ແລະ ການລະບາຍນໍ້າ ຈາກ ໂຮງງານ ອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນ ບໍ່ແຮ່;
4. ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ມີໜ້າທີ່ ຄຸ້ມຄອງ ການຂຸດຄົ້ນ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ນໍ້າ ໜ້າດິນ ແລະ ໄຕ້ດິນ ເພື່ອ ຮັບໃຊ້ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ປົນປົວ ສຸຂະພາບ ຂອງ ປະຊາຊົນ;
5. ກະຊວງ ການຄ້າ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ມີໜ້າທີ່ ຄຸ້ມຄອງ ການຂຸດຄົ້ນ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫ່ງນໍ້າ ໃນ ຂະແໜງການ ທ່ອງທ່ຽວ;

6. ອົງການ ວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີໜ້າທີ່ ປະສານງານ ກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອ ສ້າງ ຂໍ້ກຳນົດ, ລະບຽບການ ເພື່ອ ຄຸ້ມຄອງ, ຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ບໍລິການ ວຽກງານ ວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ;
7. ຄະນະກຳມະການ ແມ່ນ້ຳຂອງ ແຫ່ງຊາດ ລາວ ມີໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ ກັບ ບັນດາພາກສ່ວນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການ ພັດທະນາ ອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ຊຶ່ງ ນອນຢູ່ໃນ ແຜນການ ພັດທະນາຂອງ ຄະນະກຳມະການ ແມ່ນ້ຳຂອງ ສາກົນ ໃນ ດິນແດນ ແຫ່ງ ສ.ປ.ປ.ລາວ ໂດຍ ຮ່ວມມືກັບ ບັນດາປະເທດ ທີ່ຢູ່ໃນ ອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ, ບັນດາປະເທດ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ອື່ນໆ, ຮ່າງ ກົດໝາຍ, ດຳລັດ, ຂໍ້ກຳນົດ ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາ ທີ່ພົວພັນກັບ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ໃນ ຂອບເຂດ ອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ທີ່ພົວພັນກັບ ສາກົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ສົນທິສັນຍາ ຊຽງລາຍ ຄັ້ງວັນທີ 5 / 4 / 1995;
8. ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ ມີໜ້າທີ່ ດົ້ນຕໍ ປະສານງານ ກັບ ຂະແໜງການຕ່າງໆ ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີ ຮ່າງ ນະໂຍບາຍ, ຮ່າງ ແຜນ ຍຸດທະສາດ, ແຜນດຳເນີນງານ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍຕ່າງໆ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແກ່ ການວາງແຜນ, ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ພ້ອມທັງ ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ລາຍງານ ແຕ່ລະໄລຍະ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ;
9. ກະຊວງ ແລະ ອົງການຕ່າງໆ ຂ້າງເທິງນີ້ ມີໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ ກັບ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນ ການກຳນົດ ລະອຽດ ກ່ຽວກັບ ການແບ່ງປັນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ພາຍໃນ ຂະແໜງການ ຂອງຕົນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ.

ມາດຕາ 4. ການຄຸ້ມຄອງ, ຂຸດຄົ້ນ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ

1. ການຄຸ້ມຄອງ ຫມາຍເຖິງ ການອອກ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ກຳນົດ ກົດລະບຽບ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ.
2. ການຂຸດຄົ້ນ ຫມາຍເຖິງ ການຊອກຫາ ແຫລ່ງນ້ຳ ດ້ວຍ ການເຈາະ, ຂຸດ ເພື່ອ ມາຮັບໃຊ້ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງ ປະຊາຊົນ.
3. ການພັດທະນາ ຫມາຍເຖິງ ການເຄື່ອນໄຫວ ເພື່ອ ຂຸດຄົ້ນ, ລວບລວມ, ທົດ ຫຼື ເກັບນ້ຳ ຈາກແຫຼ່ງນ້ຳ ຫ້າດິນ ຫຼື ໃຕ້ດິນ ເພື່ອນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນ ເປົ້າໝາຍໃດໜຶ່ງ.
4. ການນຳໃຊ້ ຫມາຍເຖິງ ການນຳເອົາ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ມາຮັບໃຊ້ ເປົ້າໝາຍໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ເກີດ ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການດຳເນີນ ກິດຈະກຳ ໃດໜຶ່ງ ຢູ່ໃນ ແຫລ່ງນ້ຳ.

ມາດຕາ 5. ແຜນການ ຄຸ້ມຄອງ, ຂຸດຄົ້ນ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ

1. ການຄຸ້ມຄອງ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ມີ 2 ລະດັບ ຄື: ລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບອ່າງຮັບນ້ຳ.

2. ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ ແລະ ຄະນະກຳມະການ ແມ່ນ້ຳຂອງ ແຫ່ງຊາດ ລາວ ເປັນຜູ້ຮ່າງ ແຜນການ ຄຸ້ມຄອງ, ຂຸດຄົ້ນ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ໃນ ລະດັບຊາດ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ ໂດຍ ປະສານສົມທົບ ກັບ ກະຊວງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ເພື່ອ ຝຶຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ, ແນໃສ່ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ການຂຸດຄົ້ນ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ແຜນ ພັດທະນາ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຄວບຄຸມ ຜົນຮ້າຍ ຂອງ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ. ແຜນການ ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ແຜນ ຍຸດທະສາດ ແລະ ບຸລິມະສິດ ລວມທັງ ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອ ຄຸ້ມຄອງ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ.
3. ໃນກໍລະນີ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີ ແຜນການ ຄຸ້ມຄອງ, ຂຸດຄົ້ນ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ໃນ ຂອບເຂດ ອ່າງຮັບນ້ຳນັ້ນ ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ ແລະ ຄະນະກຳມະການ ແມ່ນ້ຳຂອງ ແຫ່ງຊາດລາວ ຕ້ອງຮ່າງ ບົດແນະນຳ ໃນ ການຄຸ້ມຄອງ, ຂຸດຄົ້ນ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ຂອງ ແຕ່ລະ ຂະແໜງການ ໂດຍ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວ ນຳສະເໜີ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ເພື່ອ ຝຶຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ.

ໝວດທີ 2

ການສຳຫລວດ, ການຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ການກຳນົດ ປະເພດ

ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ

ມາດຕາ 6. ການສຳຫລວດ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີ

1. ຈຸດປະສົງ ຂອງ ການສຳຫລວດ ແມ່ນ ແນໃສ່ ການເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ເພື່ອ ຮັບໃຊ້ໃຫ້ ແກ່ ການຂຶ້ນບັນຊີ ຄຸ້ມຄອງ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ.
2. ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີໜ້າທີ່ ສຳຫລວດ ເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ ໂດຍມີ ການປະສານສົມທົບ ກັບ ກະຊວງຕ່າງໆ, ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
3. ການຂຶ້ນບັນຊີ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ ແມ່ນ ແນໃສ່ ເພື່ອເກັບກຳ ຊື່, ປະເພດ, ຂະໜາດ, ລັກສະນະ ຂອງ ແຫລ່ງນ້ຳ.

ມາດຕາ 7. ການກຳນົດ ປະເພດ ແຫລ່ງນ້ຳ

1. ການກຳນົດ ປະເພດ ແຫລ່ງນ້ຳ ຕ້ອງອີງໃສ່ ຄຸນນະພາບ, ປະລິມານ, ທີ່ຕັ້ງພູມສາດ ແລະ ອື່ນໆ ຂອງ ແຫລ່ງນ້ຳ ດັ່ງກ່າວ ເພື່ອ ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນ ຈຸດປະສົງ ທີ່ໆ ຫລື ຫລາຍ ຈຸດປະສົງ.
2. ກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ ກຳນົດ ມາດຕະຖານ ຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານ ນ້ຳ ແລະ ຈັດປະເພດ ແຫລ່ງນ້ຳ ໂດຍ ປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວ ນຳສະເໜີ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ເພື່ອ ຝຶຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ.

3. ກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໃນ ການຄຸ້ມຄອງ ປະເພດ ແຫລ່ງນ້ຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ມາດຕາ 9 ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ມາດຕາ 3 ຂອງ ດຳລັດ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 8. ປະເພດ ອ່າງຮັບນ້ຳ

ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຈັດ ປະເພດ ແລະ ກຳນົດຂອບເຂດ ອ່າງຮັບນ້ຳ ເພື່ອ ເປັນບ່ອນອົງ ໃຫ້ແກ່ ການແບ່ງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຄຸ້ມຄອງ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລ້ວ ນຳສະເໜີ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ເພື່ອ ຜິຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 9. ການຈັດສັນ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ

1. ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ ແລະ ຄະນະກຳມະການ ແມ່ນ້ຳຂ້ອງ ແຫ່ງຊາດລາວ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ວາງແຜນການຈັດສັນ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ ໂດຍສົມທົບກັບ ກະຊວງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວ ນຳສະເໜີ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ເພື່ອ ຜິຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ.
2. ແຜນການຈັດສັນ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ ຕ້ອງຕິດຜັນ ກັບແຜນການ ຄຸ້ມຄອງ ການນຳໃຊ້ ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ແຜນ ພັດທະນາ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ.
3. ກະຊວງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ ແບ່ງບັນນ້ຳ ພາຍໃນ ຂະແໜງການ ຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ແຜນການ ຈັດສັນ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ.

ໝວດທີ 3

ການນຳໃຊ້ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ

ມາດຕາ 10. ການຄຸ້ມຄອງ ນ້ຳໃຕ້ດິນ

1. ການຄຸ້ມຄອງ ນ້ຳໃຕ້ດິນ ຕ້ອງອົງໃສ່ ຈຸດປະສົງ ຂອງ ການນຳໃຊ້.
2. ນ້ຳໃຕ້ດິນ ເພື່ອ ຮັບໃຊ້ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງ ປະຊາຊົນ ແລະ ການປົນປົວ ພະຍາດ ແມ່ນ ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ.
3. ນ້ຳໃຕ້ດິນ ເພື່ອ ຮັບໃຊ້ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແມ່ນ ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ໂດຍ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ.
4. ນ້ຳໃຕ້ດິນ ເພື່ອ ຮັບໃຊ້ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແມ່ນ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ໂດຍ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ.

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງການນຳໃຊ້, ຊຸດຄົ້ນ ນ້ຳໃຕ້ດິນ ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດ ຈາກ ຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນ ກໍລະນີ ເກີດ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ ເປັນຜູ້ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ມີວິທີແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 11. ຂະໜາດ ຂອງ ການນຳໃຊ້ນ້ຳ

1. ບັນດາກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ເງື່ອນໄຂ ການແບ່ງຂະໜາດ ການນຳໃຊ້ ນ້ຳ ໂດຍ ສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ ແລະ ອຳນາດການ ປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວ ນຳສະເໜີ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ເພື່ອ ຜິຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ ແນໃສ່ ຮັບ ປະກັນ ຄວາມກົມກຽວ ໃນ ການກຳນົດ ມາດຕະຖານ ຂອງ ກະຊວງຕ່າງໆ.
2. ກະຊວງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ ສົມທົບກັບ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ກຳນົດ ການນຳໃຊ້ ຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ເກືອດຫ້າມ ພາຍໃນຂະແໜງການ ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 12. ການອະນຸຍາດ ນຳໃຊ້ ນ້ຳ ແລະ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ

1. ກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການອະນຸຍາດ ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ການສ້າງ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ ຂະໜາດ ກາງ ພາຍໃນຂະແໜງການ ຂອງຕົນ, ພ້ອມທັງ ເປັນຜູ້ ອອກໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ ໂດຍສົມທົບ ກັບ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ. ສຳລັບ ການນຳໃຊ້ ນ້ຳ ຂະໜາດກາງ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ຄວາມ ເຫັນດີ ຈາກ ລັດຖະບານ.
2. ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ສ້າງ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງ ນ້ຳ ຂະໜາດໃຫຍ່ ຕ້ອງຂໍອະນຸມັດ ຈາກລັດຖະບານ ໂດຍຜ່ານ ກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມ ທັງ ສະເໜີ ບົດ ວິພາກເສດຖະກິດ - ເຕັກນິກ ແລະ ບົດວິພາກ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
3. ກະຊວງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ສ້າງ ບົດແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ການສ້າງບົດວິພາກເສດຖະ ກິດ - ເຕັກນິກ ແລະ ບົດວິພາກ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍ ສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕາ 8 ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
4. ກະຊວງຕ່າງໆ, ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ, ຄະນະກຳມະການ ແນ່ ນ້ຳຂອງ ແຫ່ງຊາດລາວ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ຕິດ ຕາມກວດກາ ການປະຕິບັດ ລະບຽບ ການນຳໃຊ້ ນ້ຳ ແລະ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງ ນ້ຳ ແລະ ລາຍງານ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ໝວດທີ 4

ການພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ກິດຈະການ

ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ

ມາດຕາ 13. ຫລັກການ ຄຸ້ມຄອງ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ

1. ກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ໃຫ້ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ ສອດຄ່ອງ ກັບ ແຜນ ພັດທະນາ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ, ແຜນແນ່ບົດ, ແຜນ ພັດທະນາ ແຕ່ລະໄລຍະ ຂອງ ຂະແໜງການ, ທ້ອງຖິ່ນ ຂອງຕົນ ແລະ ແຜນການ ກໍ່ ສ້າງ ທີ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸມັດ.

2. ກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍ ສົມທົບກັບ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ສະເໜີ ແຜນການ ກໍ່ສ້າງ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ ຕໍ່ ຄະນະກຳມະການ ແຜນ ການ ແຫ່ງລັດ ເພື່ອ ພິຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ. ເອກະສານ ໂຄງການ ຕ້ອງມີ ບົດວິພາກ ເສດ ຖະກິດ ເຕັກນິກ, ບົດວິພາກ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຜນການ ການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງ ປະຊາຊົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 14. ການຄຸ້ມຄອງ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ

ກະຊວງຕ່າງໆ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ບົວລະບັດ, ປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ຢູ່ໃນ ສະພາບດີ, ຮັບປະ ກັນ ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຍິ່ງຕ້ອງຮັບປະກັນ ໃຫ້ ຜູ້ຊົມໃຊ້ ຫລື ຜູ້ໄດ້ຮັບ ຜົນປະໂຫຍດ ຈາກ ກິດ ຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ ມີ ການປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າ ໃນ ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ບົວລະບັດ, ປົກປັກ ຮັກສາ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ ນັ້ນ.

ມາດຕາ 15. ທຶນ ປະກອບສ່ວນ ໃນ ການປົກປັກຮັກສາ ຕົ້ນກຳເນີດ ຂອງ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາ ກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ

1. ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ ມີໜ້າທີ່ ສົມທົບກັບ ກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ແລະ ກະຊວງ ການເງິນ ຄົ້ນຄວ້າລະບຽບການຕ່າງໆກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ການ ຄຸ້ມຄອງ ກອງທຶນ ປົກປັກຮັກສາ ຕົ້ນກຳເນີດ ຂອງ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລ້ວ ນຳສະເໜີ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ເພື່ອ ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດ.
2. ໃນ ໃບອະນຸຍາດ ນຳໃຊ້ ນ້ຳ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ ຕ້ອງໄດ້ມີ ການ ກຳນົດ ທຶນປະກອບສ່ວນ ໃນ ການປົກປັກຮັກສາ ຕົ້ນກຳເນີດ ຂອງ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາ ກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ.
3. ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບກອງທຶນ ປະກອບສ່ວນ ໃນ ການປົກປັກຮັກສາ ຕົ້ນກຳເນີດ ຂອງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ຕ້ອງ ສອດຄ່ອງກັບ ລະບຽບການ ຂອງ ກອງທຶນ ອື່ນໆ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຄ້າຍຄືກັນ ເພື່ອຫລີກເວັ້ນ ການຊ້ຳຊ້ອນ ແລະ ຮັບປະກັນ ຄວາມເປັນເອ ກະພາບ.

ມາດຕາ 16. ການສົ່ງເສີມ ການປົກປັກຮັກສາ ການພັດທະນາ ຕົ້ນກຳເນີດ ຂອງ ນ້ຳ ແລະ ຊັບ ພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ເພື່ອ ຮັບໃຊ້ ການຜະລິດ ພະລັງງານໄຟຟ້າ

1. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ໂຄງການ ພັດທະນາ ໄຟຟ້າພະລັງ ນ້ຳ ໂດຍ ສອດຄ່ອງກັບ ແຜນການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ ຕາມຫລັກການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ ແບບປະສົມປະສານ ແລະ ແຜນການຈັດສັນ ແຫລ່ງນ້ຳ ເພື່ອຫລີກເວັ້ນຜົນກະທົບ ຕໍ່ ແຜນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ຂອງ ຂະແໜງການອື່ນໆ.
2. ໃນກໍລະນີທີ່ ແຫລ່ງນ້ຳ ໂດຍທົ່ວ ຍັງບໍ່ທັນມີແຜນຈັດສັນ ນ້ຳ ການວາງແຜນ ພັດທະນາ ໄຟຟ້າ ພະລັງນ້ຳ ຕ້ອງມີການປຶກສາຫາລື ເປັນເອກະພາບ ກັບ ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບ ພະຍາກອນ ນ້ຳ, ຂະແໜງການຕ່າງໆ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບ ການນຳໃຊ້ນ້ຳ.

3. ໂຄງການ ພັດທະນາ ໄຟຟ້າ ພະລັງນໍ້າ ຕ້ອງໄດ້ ປະກອບສ່ວນຫຼິ້ນ ຮັບໃຊ້ ການປົກປັກຮັກສາ ຕົ້ນກຳເນີດ ຂອງ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນໍ້າ ເພື່ອ ຮັບໃຊ້ ການຜະລິດ ພະລັງ ງານ ໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 17. ການສົ່ງເສີມໃຫ້ ປະຊາຊົນ ສ້າງ ອ່າງເກັບນໍ້າ

1. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຝຶກອົບຮົມ ດ້ານວິຊາການ ໃຫ້ ພະນັກ ງານ ທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບ ການນຳພາ ປະຊາຊົນ ວາງແຜນ, ກໍ່ສ້າງ ອ່າງເກັບນໍ້າ ລະດັບຄອບຄົວ, ລະດັບລວມໝູ່, ລະດັບບ້ານ, ລະດັບເມືອງ, ລະດັບແຂວງ ເພື່ອ ຮັບໃຊ້ ການຜະລິດ ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ລ້ຽງສັດ.
2. ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຊຸກຍູ້ ການປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ເພື່ອ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ສ້າງ ອ່າງເກັບນໍ້າ ເພື່ອ ຮັບປະກັນ ໃຫ້ແກ່ ການຜະລິດ ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ລ້ຽງສັດ ແລະ ອື່ນໆ.
3. ສຳລັບ ອ່າງເກັບນໍ້າ ຂະໜາດໃຫຍ່ ຕ້ອງມີທຶນກໍ່ສ້າງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ.

ມາດຕາ 18. ການອວ່າຍ, ແຍກ ຫລື ປ່ຽນທາງໂຫລ ຂອງນໍ້າ

ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ຄະນະກຳມະການ ແມ່ນໍ້າ ຂອງ ແຫ່ງຊາດ ລາວ ມີໜ້າທີ່ ສົມທົບກັບ ກະຊວງຕ່າງໆ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ວາງ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການອວ່າຍ, ແຍກ ນໍ້າ ຈາກ ແມ່ນໍ້າໜຶ່ງ ຫາ ແມ່ນໍ້າ ໜຶ່ງ ແລະ ປ່ຽນທາງໂຫລຂອງນໍ້າ ຈາກ ຈຸດໜຶ່ງ ຫາ ອີກຈຸດໜຶ່ງ ໃນ ລຳນໍ້າດຽວ ແລ້ວ ນຳສະເໜີ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ເພື່ອ ຜິຈາລະນາ ອະນຸມັດ.

ມາດຕາ 19. ການແຈ້ງການ ແລະ ການຢັ້ງສຽງ ປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາ ແຫລ່ງນໍ້າ

1. ທຸກ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງເຂື່ອນ, ຊົນລະປະທານ, ການອວ່າຍນໍ້າ ຕ້ອງໄດ້ຢັ້ງສຽງ ປະຊາຊົນ ທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ ບໍລິເວນ ກິດຈະການ ນັ້ນ.
2. ໃນ ກໍລະນີໃດ ທີ່ເຫັນວ່າ ການພັດທະນາ ແຫລ່ງນໍ້າ ຈະມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທຳມະຊາດ ຫລື ສັງຄົມ, ຕໍ່ ນິເວດວິທະຍານັ້ນ ກະຊວງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງອອກແຈ້ງການ ແລະ ເຜີຍແຜ່ວ່າ ຈະມີ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນໍ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ຊາບ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແຕ່ຫົວທີໂລດ ໂດຍ ວິທີການ ແລະ ຮູບການ ທີ່ເໝາະສົມ ເຊັ່ນ: ແຈ້ງການ ທາງໜັງສືຜິມ, ປ້າຍໂຄສະນາ ແລະ ອື່ນໆ ໃນ ຂົງເຂດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສ່ວນ ກຳນົດເວລາ ຂອງ ການແຈ້ງການນັ້ນ ມອບໃຫ້ ກະຊວງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຂອງ ແຕ່ລະ ກິດຈະການ. ກະຊວງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງການປະຊຸມ ຢູ່ໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ເພື່ອ ປຶກສາຫາລື ແລະ ເປີດໂອກາດໃຫ້ ປະຊາຊົນ ມີຄວາມເຫັນ ຕໍ່ ໂຄງການ. ເຈົ້າຂອງ ໂຄງການ ຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມ ຫລື ສົ່ງຕົວແທນ ເຂົ້າຮ່ວມ ເພື່ອ ອະທິບາຍ, ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ເພີ່ມເຕີມ ທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ສະເໜີ ວິທີການແກ້ໄຂ ຜົນກະທົບ ແລະ ຜົນຮ້າຍຕ່າງໆ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ການໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ສຳລັບ ການຈັດຊຸມນຸມ ເພື່ອ ຢັ້ງສຽງ ປະຊາຊົນ ນີ້ ຕົກເປັນພາລະ ຂອງ ເຈົ້າຂອງ ໂຄງການ.

ມາດຕາ 20. ການຍົກຍ້າຍ ປະຊາຊົນ

1. ໃນ ກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມຈໍາເປັນ ຕ້ອງຍົກຍ້າຍ ປະຊາຊົນ ອອກຈາກ ເຂດ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ໍາ, ກະຊວງ ເຈົ້າຂອງ ໂຄງການ ເປັນຜູ້ສະເໜີ ແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການ ສະເພາະກິດ ຊຶ່ງ ປະກອບດ້ວຍ ຕົວແທນ ຂອງ ກະຊວງຕ່າງໆ, ເຈົ້າຂອງ ໂຄງການ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອ ວາງລະບຽບການ ແລະ ແຜນການ ຍົກຍ້າຍ ແລ້ວ ນຳສະເໜີ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ເພື່ອ ພິຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ.
2. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ ຍົກຍ້າຍ ປະຊາຊົນ ຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນ ດ້ວຍ ການສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ລຸ້ນລ້າງ ປະຊາຊົນ ທີ່ຈະຖືກຍົກຍ້າຍ.
3. ການໃຊ້ຈ່າຍ ໃນ ການຍົກຍ້າຍ ປະຊາຊົນ ລວມທັງ ການໃຊ້ແທນ ຄ່າເສຍຫາຍ ຕ້ອງຄິດໄລ່ ເຂົ້າໃນ ຕົ້ນທຶນ ຂອງ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ໍາ.
4. ການຍົກຍ້າຍ ປະຊາຊົນ ອອກຈາກ ເຂດ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ໍາ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ເງື່ອນໄຂ ການດຳລົງຊີວິດ ທີ່ສະດວກ ແລະ ດີກວ່າເກົ່າ.

ໝວດທີ 5

ການປົກປັກຮັກສາ ນ້ໍາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ໍາ

ມາດຕາ 21. ເຂດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເຂດສະຫງວນ ເພື່ອ ອະນຸລັກ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ໍາ

1. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ສົມທົບກັບ ກະຊວງຕ່າງໆ, ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ໍາ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດເຂດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເຂດສະຫງວນ, ກຳນົດ ລະບຽບການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຜ່ອມທັງກຳນົດ ເຂດແດນ, ກິດຈະການ ທີ່ຫວງຫ້າມ ແລະ ອົງການ ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຄຸ້ມຄອງ ເຂດດັ່ງກ່າວ ເພື່ອ ອະນຸລັກ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ໍາ. ສຳລັບ ເຂດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເຂດສະຫງວນ ທີ່ສຳຄັນນັ້ນ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ ລັດຖະບານ ເພື່ອ ພິຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ.
2. ໃນ ເຂດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເຂດສະຫງວນ ນັ້ນ ຫ້າມ ກໍ່ສ້າງ ກິດຈະການຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ມາດຕາ 31 ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນ້ໍາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ໍາ.

ມາດຕາ 22. ເຂດປ້ອງກັນ ນ້ໍາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ໍາ ເພື່ອ ຮັບໃຊ້ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງ ປະຊາຊົນ

1. ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ມີໜ້າທີ່ ສົມທົບກັບ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອ ກຳນົດ ເຂດປ້ອງກັນ ນ້ໍາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ໍາ ເພື່ອ ຕອບສະໜອງ ນ້ໍາ ໃນ ຕົວເມືອງ.
2. ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ມີໜ້າທີ່ ສົມທົບກັບ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອ ກຳນົດ ເຂດ ປ້ອງກັນ ນ້ໍາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ໍາ ເພື່ອ ຕອບສະໜອງ ນ້ໍາ ໃນ ເຂດ ຊົນນະບົດ.
3. ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ມີໜ້າທີ່ ສົມທົບກັບ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອ ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການຈັດ

ຕັ້ງປະຕິບັດ ການຄຸ້ມຄອງ ເຂດປ້ອງກັນ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ການ ເກືອດຫ້າມຕ່າງໆ ເພື່ອ ແນໃສ່ ຕອບສະໜອງ ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ນ້ຳ ໃຫ້ ປະຊາ ຊົນ ໃນ ຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ.

ມາດຕາ 23. ມາດຕະຖານ ຄຸນນະພາບ ນ້ຳ

1. ອົງການ ວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີໜ້າທີ່ ອອກ ຂໍ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ການປ່ອຍນ້ຳເບື້ອນ.
2. ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ມີໜ້າທີ່ ຮັບຜິດຊອບ ກຳນົດ ມາດຕະ ຖານ ຄຸນນະພາບ ນ້ຳປະປາ ແລະ ນ້ຳ ທີ່ນຳໃຊ້ແລ້ວ ໃນ ຕົວເມືອງ ຊຶ່ງ ລະບາຍລົງສູ່ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ແຫ່ງອື່ນໆ ພ້ອມທັງ ກຳນົດ ວິທີການ ບຳບັດ.
3. ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ກຳນົດ ມາດຕະຖານ ຄຸນນະພາບ ນ້ຳດື່ມ ແລະ ນ້ຳ ທີ່ໃຊ້ແລ້ວ ທີ່ເກີດຈາກ ກິດຈະກຳ ດ້ານສາທາລະນະສຸກ ພ້ອມທັງ ກຳນົດ ວິທີການ ບຳບັດ.
4. ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີໜ້າທີ່ ຮັບຜິດຊອບ ກຳນົດ ມາດຕະຖານ ຄຸນນະພາບ ນ້ຳ ທີ່ຮັບໃຊ້ ວຽກງານ ກະສິກຳ ແລະ ນ້ຳ ທີ່ໃຊ້ແລ້ວ ພ້ອມທັງ ວິທີການ ບຳບັດ.
5. ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ກຳນົດ ມາດຕະຖານ ຄຸນນະ ພາບ ນ້ຳ ທີ່ຮັບໃຊ້ ວຽກງານ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແລະ ນ້ຳ ທີ່ໃຊ້ແລ້ວ ພ້ອມທັງ ກຳນົດ ວິທີການ ບຳບັດ.
6. ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ສົມທົບກັບ ກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ອອກ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການຄວບຄຸມ ການຖິ້ມ ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ເປີະເບື້ອນ ລົງສູ່ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ແຫ່ງ ອື່ນໆ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຄວບຄຸມ ຄຸນນະພາບ ນ້ຳ, ນ້ຳທີ່ນຳໃຊ້ແລ້ວ ແລະ ການຖິ້ມ ສິ່ງເສດເຫຼືອ.

ໝວດທີ 6

ສະພາວະ ຄວາມເປັນຈິງ ທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ

ມາດຕາ 24. ສະພາວະ ຄວາມເປັນຈິງ ທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ

1. ຜູ້ ຂໍອະນຸຍາດ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ ຕ້ອງບົ່ງ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ໃນ ຄຳຮ້ອງ ຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບ ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ໃດໜຶ່ງ ຍ້ອນ ສະພາວະ ຄວາມເປັນ ຈິງ ທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ ພ້ອມທັງ ສະເໜີ ວິທີການ ແກ້ໄຂ ຜົນເສຍຫາຍ ດັ່ງກ່າວ.
2. ຈະລົງມື ກໍ່ສ້າງ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ ໄດ້ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອ ບັນຫາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນ ສະ ພາວະຄວາມເປັນຈິງ ທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ ຫາກມີວິທີການ ແກ້ໄຂ ບົນຜືນຖານ ຄວາມເຫັນດີ ຂອງ ເຈົ້າຂອງ ໂຄງການ ແລະ ຜູ້ຖືກເສຍຫາຍ.
3. ໃນ ສັນຍາ ສຳປະທານ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນ້ຳ ຕ້ອງບົ່ງແຈ້ງ ກ່ຽວກັບ ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງ ຝ່າຍຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນເຖິງ ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງ ທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ ຕາມທຳມະຊາດ ຫລື ຕາມກົດໝາຍ.

4. ກະຊວງ ຫລື ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ອອກໄບອະນຸຍາດ ກໍ່ສ້າງ ກິດຈະການ ພັດທະນາ ແຫລ່ງນໍ້າ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການແກ້ໄຂ ບັນຫາ ຍ້ອນ ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງ ທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ ຕາມ ວິທີການ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ.

ມາດຕາ 25. ການທົດແທນ ຄ່າເສຍຫາຍ

ກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ມີໜ້າທີ່ ປຶກສາຫາລື, ໂກ່ເກຍ ແລະ ແກ້ໄຂ ກ່ຽວກັບ ການເສຍຫາຍ ຍ້ອນ ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງ ທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ ຊຶ່ງ ເກີດຈາກ ການຕິດຕັ້ງ, ປຸກສ້າງ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອ ແຈກຢາຍ, ກວດກາ ນໍ້າ ຫລື ບັບປຸງ ຄຸນນະພາບ ນໍ້າ ລວມທັງ ການເນັ່ງສາຍໄຟຝ້າ, ທ່ນ້າຜ່ານດິນດັ່ງກ່າວ. ໃນ ກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ສາມາດ ຕົກລົງ ກັນໄດ້ ແມ່ນ ໃຫ້ ສານ ເປັນຜູ້ຜິດຊາລະນາ ແກ້ໄຂ.

ໝວດທີ 7

ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ການຕ້ານ ຜົນຮ້າຍ ຈາກ ນໍ້າ

ມາດຕາ 26. ການກັ່ນ ແລະ ຕ້ານ ໄພນໍ້າຖ້ວມ

1. ການກັ່ນ ແລະ ຕ້ານ ໄພນໍ້າຖ້ວມ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ວາງອອກໂດຍ ຄະນະກຳມະການ ຄຸ້ມຄອງ ໄພຜິພັດ ແຫ່ງຊາດ.
2. ອຳນາດການປົກຄອງ ທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ ໃນ ການນຳໃຊ້ ມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອ ສະກັດກັ້ນ ໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ມີສິດ ລະດົມ ພາຫະນະ ວັດຖຸອຸປະກອນ, ແຮງງານ ແລະ ນຳໃຊ້ ງົບປະມານ ຂອງລັດ, ຂອງບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ເຂົ້າໃນ ການກັ່ນ ແລະ ຕ້ານ ໄພນໍ້າຖ້ວມ. ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແກ່ ອຳນາດການປົກຄອງ ໃນ ການກັ່ນ ແລະ ຕ້ານ ໄພນໍ້າຖ້ວມ.

ມາດຕາ 27. ການກັ່ນ ແລະ ຕ້ານ ໄພເຊາະເຈື່ອນ

1. ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ມີໜ້າທີ່ ຮັບຜິດຊອບ ກັ່ນ ແລະ ຕ້ານ ໄພເຊາະເຈື່ອນ ຕາມລຳນໍ້າ ພ້ອມທັງ ຮັບຜິດຊອບ ອອກຂໍ້ກຳນົດ, ລະບຽບການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອ ສະກັດກັ້ນ ໄພເຊາະເຈື່ອນ.
2. ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຄຸ້ມຄອງ ປ່າໄມ້ ແລະ ດິນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດ ການເຊາະເຈື່ອນ ພ້ອມທັງ ຮັບຜິດຊອບ ອອກຂໍ້ກຳນົດ, ລະບຽບການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອ ສະກັດກັ້ນ ໄພເຊາະເຈື່ອນ.
3. ຫ້າມ ດຳເນີນ ກິດຈະການ ທີ່ຈະພາໃຫ້ເກີດ ການເຊາະເຈື່ອນ ເຊັ່ນ: ການກໍ່ສ້າງ, ການຕັດຕົ້ນໄມ້, ການຂຸດຄົ້ນ ເອົາ ຫີນ, ຫີນແຮ່, ດິນຊາຍ, ແຮ່ຫາດ ແລະ ອື່ນໆ. ພ້ອມກັນນີ້ ຕ້ອງດຳເນີນ ມາດຕະການ ກັ່ນ ຕາຝັ່ງເຈື່ອນ ເຊັ່ນ: ການປູກຕົ້ນໄມ້ ຕາມຕາຝັ່ງ, ການກໍ່ສ້າງ ກຳແພງ ກັ່ນເຈື່ອນ.

ມາດຕາ 28. ການປ້ອງກັນ ນ້ຳເບື້ອນ ແລະ ນ້ຳເສຍຄຸນ

1. ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງມີ ການບຳບັດ ນ້ຳເບື້ອນ ແລະ ນ້ຳເສຍຄຸນ ໃຫ້ໄດ້ຕາມ ມາດຕະຖານ ຂອງ ກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ວາງອອກ ກ່ອນຈະປ່ອຍ ນ້ຳເບື້ອນ, ນ້ຳເສຍຄຸນ ລົງສູ່ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ແຫງ ອື່ນໆ.
2. ກະຊວງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ ຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ສິ່ງເປົ້າເບື້ອນ ເພື່ອ ຮັບປະກັນ ບໍ່ໃຫ້ມີ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ ແຫລ່ງນ້ຳ ໜ້າດິນ ຫລື ແຫລ່ງນ້ຳ ໃຕ້ດິນ.

ມາດຕາ 29. ການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ

1. ກະຊວງຕ່າງໆ ສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ ແລະ ອຳນາດປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ຕິດຕາມ, ກວດກາ ກ່ຽວກັບການ ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດ ບັນດາລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນດຳລັດ ສະບັບນີ້ ແລ້ວ ລາຍງານຕໍ່ ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
2. ການຕິດຕາມກວດກາ ອາດດຳເນີນ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:
  - ການຕິດຕາມກວດກາ ຢ່າງເປັນລະບົບ ປົກກະຕິ;
  - ການຕິດຕາມກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງ ລ່ວງໜ້າ;
  - ການຕິດຕາມກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ.

ໝວດທີ 8

ການຮ່ວມມື ສາກົນ ກ່ຽວກັບ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ

ມາດຕາ 30. ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ລະຫວ່າງປະເທດ

1. ທຸກບັນຫາ ທີ່ຜິວຜັນກັບການຮ່ວມມືສາກົນ ກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້, ຄອບຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ລະຫວ່າງປະເທດ ຢູ່ໃນຂອບເຂດ ອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ ການຄຸ້ມຄອງ ຂອງ ຄະນະກຳມະການ ແມ່ນ້ຳຂອງ ແຫ່ງຊາດລາວ ແລະ ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ.
2. ທຸກບັນຫາ ທີ່ຜິວຜັນກັບ ການຮ່ວມມືສາກົນ ກ່ຽວກັບ ການຂຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້, ຄອບຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ລະຫວ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດ ອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ ການຄຸ້ມຄອງ ຂອງ ຄະນະກຳມະການ ປະສານງານ ຊັບພະຍາກອນ ນ້ຳ.
3. ກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ, ຄະນະ ກຳມະການ ແມ່ນ້ຳຂອງ ແຫ່ງຊາດລາວ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ແກ້ໄຂ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫ່ງນ້ຳ ລະຫວ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ 9

ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການ ຕໍ່ ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 31. ການປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ກະຊວງຕ່າງໆ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຝຶກຈາລະນາ ການປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານ ດີເດັ່ນ ໃນ ການປົກປັກຮັກສາ, ຜັດທະນາ, ຂຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້, ອະນຸລັກ ແຫລ່ງນ້ຳ, ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ໃນ ຮູບການຕ່າງໆ ທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 32. ມາດຕະການ ຕໍ່ ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ດຳລັດ ສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ບັບໃໝ ຫລື ລົງໂທດ ຕາມ ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໃນ ສະຖານ ເບົາ ຫລື ຫັກ. ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ລະເມີດ ອາດຈະຖືກປະຕິບັດ ມາດຕະການ ໂທດເຜີ້ມ ນຳອີກ ເຊັ່ນ: ການຮີ້ຖອນ ຫລື ທຳລາຍ ກິດຈະການ ກໍ່ສ້າງ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ໝວດທີ 10

ບົດບັນຍັດ ສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 33. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ທ່ານ ລັດຖະມົນຕີ ບັນດາກະຊວງ, ປະທານ ອົງການ ທຽບເທົ່າ, ບັນດາເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງກຳແພງນະຄອນ ແລະ ຫົວໜ້າ ເຂດພິເສດ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດ ສະບັບນີ້ ຕາມ ຂອບເຂດສິດ ໜ້າທີ່ ຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ດຳລັດ ສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 34. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ ມີລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ. ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ຂັດກັບ ດຳລັດ ສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ ຖືກລົບລ້າງ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 9 - 10 - 2001
ນາຍົກ ລັດຖະມົນຕີ